

W pierwszej części jedynego zarzutu skarżąca twierdzi, że Parlament Europejski nieprawidłowo zastosował specyfikacje warunków zamówienia w związku z przetargiem ITS14 i ogólny wymóg proceduralny *patere legem quam ipse fecisti* oraz naruszył art. 107 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia finansowego wykluczając skarżącą i w związku z tym konsorcjum IBI IUS w odniesieniu do części 2 i konsorcjum STEEL w odniesieniu do części 3 postępowania przetargowego ITS14, z uwagi na podnoszony (lecz niewykazany) potencjalny konflikt interesów oraz z uwagi na podnoszone (lecz niewykazane) nieprzekazanie informacji Parlamentowi Europejskiemu.

W drugiej części pierwszego zarzutu (podniesionej posiłkowo), skarżąca twierdzi, że Parlament Europejski naruszył zasady przejrzystości, proporcjonalności i równego traktowania (niedyskryminacji) w rozumieniu art. 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego wykluczając skarżącą i w związku z tym konsorcjum IBI IUS w odniesieniu do części 2 oraz konsorcjum STEEL w odniesieniu do części 3 postępowania przetargowego ITS14 z uwagi na podnoszony (lecz niewykazany) potencjalny konflikt interesów oraz z uwagi na podnoszone (lecz niewykazane) nieprzekazanie informacji Parlamentowi Europejskiemu.

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2015 r. – Trivisio Prototyping/Komisja

(Sprawa T-184/15)

(2015/C 262/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Trivisio Prototyping GmbH (Trewir, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Bartosch i A. Böhlke)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2015) 633 wersja ostateczna z dnia 2 lutego 2015 r. w sprawie odzyskania kwoty 385 112,19 EUR wraz z odsetkami należnej od Trivisio Prototyping GmbH;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: błędna ocena stanu faktycznego

- Strona skarżąca twierdzi między innymi, że w momencie podpisywania porozumień w sprawie pomocy finansowej ULTRA („Ultra portable augmented reality for industrial maintenance applications”), IMPROVE („Improving Display and Rendering Technology for Virtual Environments”) i CINESPACE („Experiencing urban film and cultural heritage while on-the-move”) Komisja wiedziała o zaangażowaniu rosyjskich inżynierów lub w każdym razie powinna była o tym wiedzieć. Dodaje, iż odzyskanie żądanej kwoty stanowi w tych okolicznościach nadużycie.

2. Zarzut drugi: brak naruszenia reguł określonych w załączniku 2 do porozumień w sprawie pomocy finansowej dotyczących zlecenia podwykonawstwa przez stronę skarżącą

- Strona skarżąca utrzymuje, że między nią a każdorazowym pracodawcą rosyjskich inżynierów – niezależnie od faktu, że chodziło tu o różne osoby prawne – istniał stosunek kontroli, tak że reguły załącznika II do porozumień w sprawie porozumień finansowych dotyczące zlecenia podwykonawstwa nie zostały naruszone.

3. Zarzut trzeci: posiłkowo, naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań

- Posiłkowo, broniąc się przed kwestionowanym odzyskaniem spornej kwoty, strona skarżąca powołuje się na zasadę uzasadnionych oczekiwań.
-